

Manglende grundlag for en tilkendegivelse i forbindelse med en disciplinærsag

FOB nr. 85.142

Udtalt over for ministeriet for offentlige arbejder, at det foreliggende sagsmateriale vedrørende en tjenstlig undersøgelse ikke udgjorde et tilstrækkeligt grundlag for en tilkendegivelse, som ministeriet i overensstemmelse med auditørens indstilling havde meddelt en ansat.

Henstillet til ministeriet at tilbagekalde tilkendegivelsen.

(J. nr. 1984-1220-50).

A klagede over indholdet af en tilkendegivelse, som ministeriet for offentlige arbejder havde meddelt ham i overensstemmelse med en indstilling afgivet af auditøren under ministeriet for offentlige arbejder.

Det fremgik af sagen, at major B, der er ansat ved Meteorologisk Institut (MI) med tjeneste ved MI's gruppe for automatiske vejrstationer (AWS), i skrivelser af 11. og 14. februar 1984 til MI indberettede »om uregelmæssigheder i forvaltningen ved Meteorologisk Instituts projektgruppe på...« Han nævnte i skrivelser af 11. februar 1984, at han havde haft drøftelser om sagen med MI's administrationsafdeling og med tillidsrepræsentanten ved projektgruppen, mekaniker C. I skrivelser af 14. februar 1984 oplyste B, at han havde modtaget telefonisk henvendelse fra chefen for AWS-gruppen, D, der havde bebrejdet ham, at han uden D's vidende havde haft kontakt om sagen uden om ham, idet D havde udtalt, at »han havde ordnet alt i mindelighed«. D havde bl.a. anført, at han »havde ... talt med ... om, at denne skulle arbejde et ulovligt indkøb af kobberrør (angiveligt anskaffet på MI-rekvisition) af ved overarbejde, ligesom han havde tænkt sig at indgå en lignende aftale med (A), som havde indkøbt nogle »skabe« ulovligt«.

Efter at A var blevet gjort bekendt med B's forannævnte skrivelser af 11. og 14. februar 1984, anførte han i en skrivelse af 21. februar 1984 til MI, at det var en direkte usandhed, når det af B's skrivelse fremgik, at A »på ulovlig vis skulle have indkøbt og tilegnet (sig) nogle »skabe«, således at der skulle være behov for at arbejde beløbet af«.

I skrivelse af 22. februar 1984 til MI anførte D vedrørende indkøb af »skabe« følgende:

»Indkøb af »skabe«

Påstanden om ulovlig indkøb af »skabe« står jeg helt uforstående over for, idet en grundig gennemgang af rekvisitioner fra det sidste år simpelt hen viser, at der hverken af (A) eller andre er foretaget indkøb af »skabe« eller lignende.«

I skrivelse af 6. marts 1984 til MI redegjorde B i anledning af skrivelserne fra bl.a. A og D nærmere for indholdet af sine skrivelser af 11. og 14. februar 1984. B henviste til den ovenfor anførte udtalelse fra D, hvorefter denne havde tænkt sig, at bl.a. A skulle arbejde nogle ulovligt indkøbte »skabe« af. Vedrørende dette anførte B:

»Med henvisning til det ovenfor anførte kan det bero på en misforståelse, at der i undertegnedes referat af samtalen er anført »skabe« i stedet for »kasser«. - Hvad der derimod ikke kan anfægtes er, at (D) ved den pågældende lejlighed er fremkommet med denne beskyldning imod (A).«

I skrivelse af 9. marts 1984 sendte MI materialet til ministeriet for offentlige arbejder og anførte, at MI ikke på det foreliggende grundlag havde ment at burde tage stilling til sagen, og indstillede, at ministeriet foranledigede en tjenstlig undersøgelse af sagen og forholdene ved AWS.

Det fremgår videre af sagen, at fællestillidsmand C til en auditørrapport af 8. maj 1984 forklarede, at han den 10. februar 1984 havde haft et møde med B om de påståede uregelmæssigheder. C forklarede i den forbindelse, at B havde spurgt, »om det var rigtigt, at (A) havde indkøbt et skab eller en kasse gennem instituttets leverandør«. C havde hertil oplyst, »at (A) i slutningen af 1983 eller i begyndelsen af 1984 havde henvendt sig for at høre, om et sådant køb kunne lade sig gøre gennem instituttets leverandør mod kontant afregning. Det var vidnets klare indtryk, at (A) selv ville betale for leverancen. Med vidnet som mellemmand blev leveringen imidlertid ikke til noget.«

Samme dag afgav A vidneforklaring til sagen. I auditørrapporten er herom anført følgende:

» ...

Han oplyser angående spørgsmålet om indkøb af skabe/kasser, at det eneste han kan tænke sig der sigtes til er, at han engang i slutningen af 1983 henvendte sig til (C) for at høre, om der var mulighed for, at han kunne købe en monteringskasse, svarende til nogle som var blevet leveret til instituttet. Vidnet forestillede sig, at han kunne købe en sådan kasse gennem instituttets leverandør ved at tage ud til firmaet og betale kassen kontant ved afhentningen. (C) ville undersøge spørgsmålet, men købet blev ikke til noget, fordi man kom ind i de forskellige stridigheder i gruppen i januar-februar måned 1984. Vidnet kan ikke huske navnet på det firma, som sælger de nævnte kasser.«

Den 14. maj 1984 afgav D forklaring til rapporten. Han oplyste, at han havde fået kendskab til bl.a. det her omhandlede forhold ved, at fællestillidsmanden C havde henvendt sig til ham sammen med materielforvalteren. De pågældende nævnte bl.a., »at teletekniker (A) havde henvendt sig til tillidsmanden med henblik på indkøb af nogle kasser til privat brug for egen regning via instituttets leverandør. Dette sidste havde tillidsmanden afvist, og (D) erklærede sig enig i denne beslutning«. Med hensyn til den kasse, som A efter det oplyste havde ønsket at købe, oplyste D, at der er tale om en vandtæt elektronik-kasse til en værdi af formentlig 100-150 kr., som næppe vil kunne købes i almindelig handel.

B forklarede som vidne under forhøret, at han intet vidste om køb af skabe eller kasse, og altså ikke var orienteret af nogen medarbejder ved tilbagekomsten den 7. februar 1984, da han genoptog tjenesten efter et længere sygefravær.

I skrivelse af 25. juli 1984 til ministeriet for offentlige arbejder redegjorde auditøren under ministeriet for offentlige arbejder for sagen og anførte vedrørende A's sag afslutningsvis følgende:

»Som sagen foreligger oplyst, må det konstateres, at der ikke er holdepunkt for at antage, at (A) gennem instituttets leverandør har indkøbt en kasse til privat brug, men at han alene har drøftet mulighederne for indkøbet med (C). Jeg ville derfor - i fald den pågældende havde været tjenestemand - ikke have fundet grundlag for at foretage videre vedrørende dette forhold, og jeg skal henstille, at dette meddeles den pågældende under henvisning til hans klage af 21/2 1984 (bilag 4) til instituttet. Det henstilles, at han tillige gøres opmærksom på, at hans adfærd i nogen grad kan have været medvirkende årsag til de opståede rygter.«

Med skrivelse af 2. august 1984 sendte ministeriet for offentlige arbejder auditørens indstilling til MI til instituttets bemærkninger.

I skrivelse af 13. august 1984 anførte MI vedrørende A's forhold følgende:

»Derimod finder instituttet ikke grundlag for, som det endvidere henstilles af auditøren, at gøre (A) opmærksom på, at hans adfærd i nogen grad kan have været medvirkende årsag til de opståede rygter. Instituttets begrundelse herfor er, at der ikke under forhørene er fremkommet oplysninger om, at der har været sådanne rygter i omløb; der har alene været tale om en misforståelse hos en enkelt medarbejder - (B) - hvilket ikke bør give anledning til en tilkendegivelse som den foreslåede.«

I skrivelse af 19. september 1984 til MI anmodede ministeriet efter en gennemgang af auditørens indstilling bl.a. instituttet om at meddele A, »at der ikke er fundet grundlag for at foretage videre vedrørende det forhold, der har berørt den pågældende, men med en bemærkning om, at hans adfærd i nogen grad kan have været medvirkende årsag til de opståede rygter«.

I anledning af ministeriets tilkendegivelse anførte A i skrivelse af 2. oktober 1984 til direktøren for MI bl.a. følgende:

»Som tidligere nævnt over for auditøren under afhøring den 08.05.84, klokken 14.30, kontaktede jeg omkring nytår 83/84 (C) som i egenskab af leder af mekanisk værksted havde kontakt til afdelingens leverandør. Jeg spurgte ham om han var i stand til, uden for Meteorologisk Institut, at formidle en kontakt til et firma, hvorigennem jeg kunne købe en bestemt monteringskasse mod kontant afregning.

Da jeg i min egenskab af teletekniker ikke har en berøringsflade til instituttets leverandør, kontaktede jeg derfor (C) som derved kom til at optræde som »mellemand«.

At købet af denne monteringskasse ikke blev realiseret skyldes den på det tidspunkt opståede uro i AWS-gruppen, hvorunder jeg blev beskyldt for at have indkøbt »nogle skabe« på instituttets rekvisitioner, hvilket var en direkte usandhed. Dette postulat blev senere ændret til at omfatte »nogle kasser« i stedet for »nogle skabe«, hvilket også var en usandhed.

Som det fremgår af auditørens grundige rapport, er der ikke leveret varer af omhandlede art til instituttet i den pågældende periode, hvorfor det kan fastslås, at beskyldningerne er falske.«

Med skrivelse af 3. oktober 1984 sendte MI A's skrivelse af 2. oktober 1984 til ministeriet for offentlige arbejder, der i skrivelse af 5. oktober 1984 til A anførte, at grundlaget for ministeriets afgørelse i sagen var auditørens rapport, og at tilkendegivelsen over for A var i overensstemmelse med det af auditøren henstillede. Ministeriet fandt ikke, at der i A's skrivelse af 2. oktober 1984 var fremkommet oplysninger, der gav ministeriet anledning til at ændre tilkendegivelsen over for A.

I en udtalelse af 23. november 1984 til mig foretog auditøren en opregning af de momenter i sagen, der dannede grundlaget for hans indstilling. Auditøren henviste herunder til D's forklaring til auditørrapporten den 14. maj 1984, jfr. ovenfor, hvorefter tillidsmanden over for ham havde oplyst, at han havde afvist A's anmodning om at indkøbe nogle kasser til privatbrug for egen regning via instituttets leverandør.

Afslutningsvis anførte auditøren:

»På den anden side forelå der visse nuancer og elementer i vidneudsagnene, som kunne tyde på, at disse ikke helt dækkede det faktiske begivenhedsforløb, og dette gjaldt specielt i betragtning af, at det måtte forekomme mindre forståeligt, at (A) - i en situation, hvor han ikke havde til hensigt at ville foretage sig noget reglementsstridigt - dels fandt det nødvendigt at drøfte mulighederne for købet med sin tillidsmand, (C) og lade ham undersøge spørgsmålet, dels opgav købet på grund af stridigheder (om andre forhold) i gruppen.

På grundlag af disse betragtninger fandt jeg, at det ville være rigtigst at henstille til ministeriet, at (A) blev informeret som sket.«

Ministeriet for offentlige arbejder tilsluttede sig i en udtalelse af 10. december 1984 til mig auditørens ovenfor nævnte udtalelse.

I A's skrivelse af 14. januar 1985 til mig med bemærkninger til de ovenfor anførte udtalelser anførte han bl.a. følgende:

»ad 1: Årsagen til, at jeg drøftede købet med mekaniker (C), skyldtes ikke det faktum, at han var tillidsmand, men udelukkende at han alene stod for indkøb af den slags specielle monteringskasser til gruppen.

Vi drøftede muligheden for at købe en sådan monteringskasse, mod kontant afregning.

(C) foretog en opringning til firmaet, som bekræftede, at det godt (kunne) lade sig gøre at købe en sådan monteringskasse udenom instituttets rekvisitioner.

Jeg har aldrig fået oplyst, hvem der skulle levere monteringskassen, da dette var underordnet for mit vedkommende, hvilket jeg også gjorde auditøren opmærksom på.

ad 2: Årsagen til, at jeg opgav købet, skyldtes det forhold, at der på det tidspunkt opstod en del uro i gruppen bl.a. med køb af diverse genstande på instituttets rekvisitioner.

Da jeg ydermere i den periode blev beskyldt for at have købt nogle skabe på instituttets rekvisitioner, hvilket jeg aldrig har gjort, blev jeg bekymret for, om ovennævnte køb af en monteringskasse uden om instituttet, mod kontant afregning, skulle være i strid med gældende regler, hvorfor jeg trådte tilbage.«

I anledning af A's skrivelse udarbejdede auditøren i udtalelsen af 7. februar 1985 et notat »indeholdende mere detaljerede betragtninger baseret dels på de afgivne forklaringer under forhøret, dels på indholdet af klagerens brev af 14/1-85«.

I udtalelsen af 26. februar 1985 anførte ministeriet for offentlige arbejder, at ministeriet ikke havde bemærkninger til det af auditøren anførte.

Jeg udtalte herefter følgende:

»Ved min vurdering af sagen finder jeg at måtte tage udgangspunkt i den af fællestillidsmand (C) til auditørrapporten af 8. maj 1984 afgivne forklaring, hvorefter det var Deres hensigt at foretage det omhandlede køb mod kontant betaling, og hvorefter det var (C's) »klare indtryk, at (De) selv ville betale for leverancen«.

Denne forklaring er i overensstemmelse med den forklaring, De samme dag afgav til auditørrapporten, og danner efter min opfattelse ikke rimeligt grundlag for at antage, at De med Deres henvendelse til (C) havde til hensigt at foretage noget reglementsstridigt. Jeg henviser i den forbindelse også til (D's) forklaring den 14. maj 1984 til auditørrapporten, herunder om, at den kasse, De var interesseret i, næppe vil kunne købes i almindelig handel.

Det bemærkes herved, at (C's) oplysning til auditørrapporten om, at leverancen imidlertid ikke blev til noget med (C) som mellemmand ikke i fornøden grad synes at bestyrke den antagelse, at (C) skulle have »afvist« Dem, således som (D) ifølge auditørrapporten den 14. maj 1984 har gengivet sin erindring om indholdet af sin samtale med (C).

Sammenfattende finder jeg herefter ikke, at det foreliggende sagsmateriale udgør et tilstrækkeligt grundlag for ministeriet for offentlige arbejders tilkendegivelse til Dem om, at »(Deres) adfærd i nogen grad kan have været medvirkende årsag til de opståede rygter«.

Jeg har gjort ministeriet for offentlige arbejder bekendt med min opfattelse, og i forbindelse hermed bemærket, at en tilkendegivelse som den omhandlede forudsætter sikker støtte i de ved undersøgelsen fremkomne oplysninger.

Jeg har samtidig hermed henstillet til ministeriet for offentlige arbejder at tilbagekalde den i sagen omhandlede tilkendegivelse

...«

I skrivelse af 6. december 1985 underrettede ministeriet for offentlige arbejder mig om, at ministeriet efter på ny at have overvejet sagen havde tilbagekaldt tilkendegivelsen.

Jeg meddelte herefter ministeriet, at jeg havde taget det oplyste til efterretning.

